

och för »Kongl. hofstallets utfordring», 45,000 R:dr, uppföra ett anslag för Hans Maj:t Konungen af 600,000 R:dr.

De till indragning föreslagna anslagen utgjorde ända till år 1867 endast 675,000 R:dr, och om i motiveringen af det nya anslaget uttalas, att Konungen bör vara fri från utgift för teatern, utom naturligtvis för de platser han kan vilja disponera, och teatrarne således skiljas från hofaffärerna, torde det föreslagna anslaget befinnas fullt tillräckligt hädanefter, likasom det ostridigt kunde vara det före 1867.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

Nils Petersson.

Häruti instämmer

C. A. Jönsson.

N:o 95.

Af Herr P. Gummesson: Om förändring i nu gällande stadganden rörande skyldighet att deltaga i byggande af församlingarnes s. k. allmänna hus.

Då nuvarande (1734 års) lag stiftades, som ålägger församlingarne att bygga allmänna hus, såsom kyrka, socknestuga och skolhus m. fl. allmänna byggnader, fanns icke någon annan duglig, ja till och med möjlig grund för beräkningen af denna skyldighet än hemmantalet. Detta har sedan dess blifvit oförändradt, men de särskilda hemmanens värde deremot undergått en ganska stor förändring, så stor till och med,

att det uti en och samma socken icke så sällan inträffar, att af hemman med samma mantal det enas taxeringsvärde är flera gånger större än det andras. I min hemort t. ex. finnas inom en och samma församling tvänne hemman, satta i samma mantal, men taxerade det ena till 10,000 R:dr och det andra till sex gånger detta belopp. Mantalssättningen kan vid sådant förhållande numera ingalunda betraktas såsom någon tillförlitlig mätare på ett hemmans godhet och deraf beroende förmåga och skyldighet att bidraga till kommunens gemensamma utgifter. Orättvisan utaf den nuvarande beräkningsgrunden är tydlig och klar; den faller en hvar i ögonen, som anser den grundsatsen giltig och sann, att hvarje medlem i en kommun bör bidraga till dess utgifter i förhållande till sina inkomster, en grundsats som, oaktadt i kommunalförfattningarne erkänd som riktig, ännu ej kunnat göra sig gällande hvad beträffar nu ifrågasvarande slag af kommunala utgifter.

Med stöd af det anförda vågar jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen måtte för sin del besluta den förändring i nu gällande stadganden angående grunden för skyldigheten att deltaga i byggande af s. k. allmänna hus, att denna skyldighet, som nu bestämmes efter hemmanets mantal, hädanefter måtte komma att utgöras efter fyrktalet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

P. Gummesson.
